

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam.
3835. szám
4 oldal,
20 bani
1957.
június 27.
csütörtök

Lapunk tartalmából:

- Uj kezdeményezés honosodik meg a fűrészfűrészben (2. old.)
- Mao Ce-tung: A népen belüli ellenmondások helyes megoldásának kérdéséről (3. old.)
- Gromiko szovjet külügyminiszter leleplezi a NATO-tábornokok kardcsörtelős nyilatkozatainak hátterét (4. old.)
- Dulles a londoni leszerelés tárgyalások menetéről (4. old.)

A megjavított bérézi rendszer — a termelékenység növelésének eszköze

Az RMP KV 1956 december 27—29-i plenáris ülésének határozata előírja, hogy meg kell javítani a jelenlegi bérézi rendszert, a díj-szabási hálózatok felülvizsgálása, a munkások díjszabás szerinti fizetésének emelése és a jobb munka-normázás révén. A határozat célja tehát a dolgozók életszínvonalának emelése. De ahhoz, hogy jobban élhessünk, feltétlenül jobban is kell dolgozunk, többet és olcsóbban kell termelnünk. Csakis így teremthetjük meg a jobb, bőségesebb élet alapjait. Eppen ezért a decemberi párthatározat leszögezi, hogy: „az életszínvonal emelése csak a termelés és a munkatermelékenység növelésével, az önköltségek csökkentésével, a szigorú takaréksággal, a rendszeres alkalmazásával, a vállalatok összes belső tartalékainak értékesítésével valósítható meg.”

Országsszerte — és így városunkban is — a különböző termelői egységekben — üzemekben, gyárakban, kisipari termelőszövetkezetekben, állami gazdaságokban és GFA-kban, — sokféle munka indult a megjavított bérézi és normázási rendszer bevezetésének előkészítésére. Résztvettek, illetve résztvesznek ebben az előkészítő munkában a vállalatok műszaki-adminisztratív vezetői, a szakszervezeti szervek, mesterek, brigádvezetők, a dolgozók nagy többsége, a pártszervezetek pedig fokozták politikai felvilágosító és irányító munkájukat.

A munkahelyek sajátos kérdéseinek, a dolgozók széles rétegével való találkozásának tanulmányozása alapján készülték el minden vállalatnál a műszaki-szervezési intézkedési tervek. Ha fellelőzzük ezeket a terveket és tüzetesen elemezzük a bennük foglalt célkitűzéseket, akkor azonnal megállapíthatjuk, hogy a tervek mindenütt — ott is, ahol már kísérletképpen alkalmazzák a megjavított bérézi rendszert és ott is, ahol csak az előkészítő hónapokban kezd sor erre — éppen a termelés és a termelékenység növelését, az önköltségek csökkentését és a takarékos anyaghasználatot szolgálják. A műszaki-szervezési intézkedési tervek megvalósításával tehát dolgozunk a megjavított bérézi és normázási rendszer alapjait kívánjuk megteremtetni. Így válik a termelékenység növelésért vívott harc nagyszabású eszközévé a megjavított bérézi és normázási rendszer.

Azokban a vállalatokban, ahol már kísérletképpen alkalmazzák a megjavított bérézi és normázási rendszert, a műszaki-szervezési intézkedési terv eddigi előirányzatait már teljesítették és az eredmények felmérhetők. De több olyan vállalatban is sor került már a különböző célkitűzések megvalósítására, amelyekben csak a következő hónapokban alkalmazzák majd a megjavított bérézi rendszert és elmondhatjuk, hogy ezekben a vállalatokban is eredményre vezettek a gyakorlatba ültetett intézkedések. A Fieraral gyárban például számos olyan intézkedést ültettek gyakorlatba, amely elősegíti a munkatermelékenység növelését vívott harcot. Ilyen volt az az intézkedés, amely Pelz Ferenc javaslatára történt és amely az ágyvasalásnál a csavarsüllyesztés megmunkálását tökéletesítették. Így nem kevesebb, mint 300 százalékkal növekedett a

termelékenység ennél a munkánál. Ha figyelembe vesszük, hogy milyen nagymennyiségű ágyvasalást készítenek itt évente, akkor kiderül, hogy ez az egyszerűség és a gyár egész termeléséhez számítva 0,25 százalékos munkatermelékenység növekedést jelent.

De akad ilyen példa bőven más üzemekben is. A December 30 gyárban egyebek között az anyagszék szövetésénél általánosították a sodrott szálak használatát, ami által ennél a munkánál 2 százalékkal növekedett a termelékenység és egyben javult az anyagok minősége. Az IFIL aradi fűrészfűrész és parketta-gyárban egyéb célkitűzésekkel kívülről érkező az a szervezési intézkedés, amely a Putna-i (Suceava tartomány) fűrészfűrészgyár munkaközössége kezdeményezésére bevezetésére vonatkozik. Ennek alapján teljesen átszervezik a gépterem munkáját, — úgynevezett tranzverzális brigádok létesítésével.

Es így sorolhatnánk tovább az eredményes intézkedéseket, amelyeknek nagy többsége a dolgozók javaslataiból született meg. Es éppen ez a tény — a dolgozók javaslatainak, ötleteinek sokasága és sokrétűsége — az, amelyre a vállalat műszaki-igényelti és szakszervezeti vezetőinek, nem utolsággal sorban pedig a pártalapszervezeteknek fel kell figyelniük. Arra kell törekedniük, hogy az elfogadott javaslatok maradéktalanul megvalósuljanak, mert csak így készülhetnek el valóban alaposan a megjavított bérézi és normázási rendszer eredményes alkalmazására, egyben további javaslataik megvalósítására kell ösztönözniük a dolgozókat.

Hatalmas, kimeríthetetlen tartalékok hevernek még kihasználatlanul üzemekben. A munkafolyamat, a munkahelyek rendszeres tanulmányozása, a dolgozók alkotó kezdeményezéseinek felkarolása odavezet, hogy feltárjuk és hasznosítsuk a termelés és a termelékenység növelésének szolgálatába állítsuk ezeket a tartalékokat. Ha jól, rendszeresen és tervszerűen tevékenykedünk ennek érdekében, akkor kiváló sikereket érhetünk el. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az az alkalmasság, amely a dolgozók részéről megmutatkozott a megjavított bérézi és normázási rendszer előkészítését szolgáló műszaki-szervezési tervek összeállítására. Ezt az akciót megszakítás nélkül tovább kell folytatni: tartunk ebben szüntelenül a dolgozók érdeklődését a termelés tökéletesítése iránt. Ha így cselekszünk, akkor pártunk és kormányunk könnyűszerrel hozhat újabb intézkedéseket dolgozók élet-színvonalának emelése érdekében.

Önkéntes munkák augusztus 23 tiszteletére

A nöbizottság vezetősége és tagjai augusztus 23 tiszteletére nagy öfömet akarnak szervezni a Dragasani körzetben levő öregek otthona lakóinak. Az utcafelelősök és házteljesők 197 méter anyagból 39 házira készítették vállalták hazánk felszabadulásának tizenharmadik évfordulójára. A ruhák kiszabására az ARTEX szabásosztályát kérték fel, amelynek dolgozói önkéntes munkával végezték el a szabást. Az utca- és házteljesők mozgósították a tagokat és június 19-re varró kalákát szerveztek, az öregek otthona egyik irodahelyiségében. Kora délután halomra rakott kiszabott, színes barokt anyagok vártak a dolgozókat. A varrógépek egyike előtt Petea Aurelia, a másiknál Balogh Julianna utcafelelős ült. Miután csak két varrógép áll rendelkezésükre, a kézzel varrók pedig többen vannak, Balogh Julianna munkáját végzetével azt indítványozta, hogy akiknek varrógép van otthon, vigyen haza összegyűlni pár darab ruhát.

En hat darabot vállaltok és a szombati kalákára elkészítek, hogy a kézzel varróknak legyen munkájuk — mondotta Balogh Julianna. Az indítványt elfogadták. Deresovits Erzsébet, Lipovan Silvia utcafelelősök gépmunkára vállaltak ruhákat, míg Jakab Elza, Csacsi Anna, Varga Lucia, Egri Mária házteljesők kézi varrással vitték haza munkát, hogy ők is előkészítsenek anyagot a legközelebbi kalákára, mert augusztus közele, a munka pedig sok. Es a gondoskodás hasznosnak bizonyult, mert az összegyűltre Kenderessy és Vadasan utcafelelősök is eljöttek.

Az otthon lakói közül bebenéz egyik-másik a varrószobába. A 71 éves Szabó Rozália örül az új ruhának és szakértelemmel jegyzi meg:

— Most jól szabott az ARTEX, meg kell hagyni. Nem lesz mind egyforma a ruha. Lesz kisebb és nagyobb termetre való.

Beszéd közben Szabó néni fűrészfűrész, szővmintájú függőnyt horgol az iroda-ablakra. Ez szintén augusztus 23-ra készül. A 86 éves öv. Botos Gáborné csoportvezető, a konyhában dolgozó hat nő vezetője, nézegeti a szépintájú kelméket, neki a kékes pepita tetszik, abból szeretné a saját ruháját. Ígyekszik hasznosítani minden percét, most is zöldborsót fejt a hofnap ebédhez.

Sok kell — mondja jókedvűen — százan vagyunk, aztán élványunk is van ám! En három éve vagyok itt, de még egyszer sem voltam beteg. Ugy vigyáznak ám itt az egészségünkkel.

Brad Rodica fiatal raklárosnő tetszéssel simogatja az egymásután készülő szép ruhákat.

Nekem is öröm — mondja, — ha szép ruhákat adhatok lakóinknak. Ezekre nagyon fogok vigyázni.

Augusztus 23-án öröme ebrednek az öregek otthonának lakói, szép új ruhákat kapnak ajándékba. De megsejtül az otthon kertje, és a fás, árnyékos nagy udvar is. Ennek rendezőbizását a helyi alapszervezet kéri tagjai vállalták.

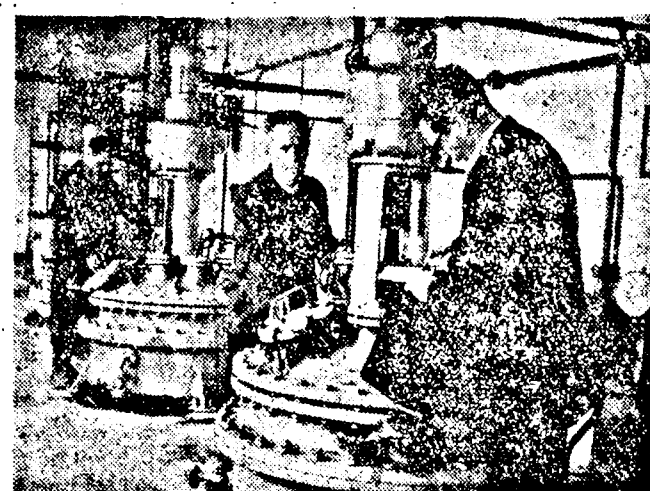
S. Varga Zsuzsa.

Felemelt ösztöndíjak

Az Oktatás- és Művelődésiügyi Minisztérium rendelete értelmében a „Gh. Gheorghiu-Dej” ösztöndíjat havi 300 lejről havi 500 lejre, az „N. Balcescu” és „Ion Andreescu” közlarsági ösztöndíjakat pedig havi 250 lejről havi 400 lejre emelik. A felemelt ösztöndíjakat 1957. október 1-től kezdve folyósítják.

Készülnek a Fesztiválra

Országsszerte teljesen készülnek a gyárak és intézmények fiataljai a VI. Világifjúsági Találkozóra. A moszkvai VIT tiszteletére fellendült a szocialista verseny, az ifjak kimagasló munkavállalásokkal köszöntik a kimagasló eseményt.

A gépgyártóiparban dolgozó ifjak már eddig is szép termelési eredményekkel dicsekedhetnek.

Román irodalmi- és zenei est Budapesten

BUDAPEST. (Agerpres.) A Magyar NK Társadalomtudományi és Természettudományi Ismeretterjesztő Társaság védnöksége alatt az elmúlt napokban román irodalmi és zenei estet rendeztek a budapesti Kossuth-klubban. Az est keretében Domokos Sámuel, egyetemi előadó tanár M. Sadoveanu, T. Arghezi és M. Beniuc műveiről beszélt. Az Ifjúsági Színház művészei részleteket olvastak fel M. Eminescu, Gh. Cosbuc, M. Sadoveanu, T. Arghezi és M. Beniuc munkáiból. A zenei műsor keretében előadták Enescu II. szonátáját, P. Constantinescu toccatáját és Eisikovics Miksa II. szvitjét. Török Erzsébet Kossuth-díjas művész néhány román népdalt énekelt.

A NÉLKÜLÖZHETETLEN EMBER

forgott az egész világ. Ez volt az államapparátus úttere. Mert amellé, hogy bejegyezték, eladták és megvásárolták a telkeket, a házakat és a földeket, — illetékkivétel, — itt alapították meg az átlókat, a házbőrvédelem utáni illetéket, stb. Már most, utáni ebben a „világközpontban” valamilyen tisztogató töltött be, nem kellett félnie, hogy öregesére az utcáira kényeszerül. A polgármester urak ugyannyira szívőkön viselték a kis hivatal sorsát, hogy naponta felkeresték, s megnézték, ki mit vásárolt és egyszer-egyszer ők is bejegyeztették evv kis darabka földezt, vagy egy kisebb családi házat a Maros-parti villagyedben. Ilyenkor egy fanyar, leereszkedő mosollyal nyugtázták a körmölők kis csoportjának munkáját.

„Mivel az volt a rend, a szokás, hogy a polgármester megjelensz alkalmával felpatant a személynét és hajlongva üdvözölte a városatyát” — ahogy meséli Cristea bácsi — bizony több mint 20 éven át nagyon sokszor felugrott és hajlongott. Hajlongott, mert az alázatoskodástól függött a kenyere: hajlongott, mert oda-haza két éves gyermek várakozott rá minderr este. Es azoknak ennivalót kellett adnia. Erezte, nap-ról napra érezte, hogy bensejében lázadzik a megsértett önérték, de mit tehetett. Nem válogathat-

toft. Elni kellett, s ő a világhoz alkalmazkodott.

Cristea bácsi félretette önértékét s már-már az a meggyőződése kezdett kialakulni, hogy az emberi méltóság csak a nagyoknak adható meg. S, a szolgákra és szolgatartókra tagolt rendszer táplálta ezt a hitet.

Teltek, mulatok az évek. Abban az időben a becslésem nem volt árá. Cristea bácsi azért tartották mert nem volt olyan talpalatny föld a városban és a város körül amiről ő ne tudott volna. Egyedül volt, aki a kért regisztrert gondolkodás nélkül előhuzta a terebélyes szekrényből.

A négy polgári vezérelt fiatalcsaládapának is voltak álmiai, elképzelései a jövőre. De már a hivatali szolgálat első éveiben belátta, hogy a fizetésből nem viheti semmire. Eladta hát felesége jussát, hat hold földet és az összeg feléért házat vásárolt a mai Ocskó Terezia utcában, a többi pénzét pedig a Victoria és a Marasban bankokban helyezte el. Nem is látta soha többé a pénzt. Megemészte a nagytöke, a két bank csőbe jutott.

Igy volt ez: a szegénységet meg az ág is huzta — ahogy a közmondás tartja.

Akkor érezte először, hogy szemmel láthatóan, kimagyarázhatatlanul meglepték. Ot, az állam tisztviselőit kiforgaták maroknyi vagyonkájából, amit nagyszülei

A vaskapu szabályozásának kérdéseivel foglalkozó román—jugoszláv vegyes bizottság ülészaka

Mint ismeretes, a Román NK és a Jugoszláv SzNK kormány 1956 október 27-i Brioniban kiadott közös nyilatkozatukban elhatározták egy román—jugoszláv vegyes bizottság létesítését, amely hivatva van összehangolni és vezetni a Duna Vaskapu szakaszának szabályozási munkálatait. A vegyes bizottság június 17 és 25 között tartotta első ülészakát Belgrádban.

A bizottságban résztvevő román küldöttség vezetője Nicolae Gheorghiu mérnök, helyettes nehézipari miniszter, a villamosenergia alminisztériumának vezetője, a jugoszláv küldöttség vezetője pedig Kedomir Mulicevics mérnök, a Jugoszláv Villamosági Szövetség vezérigazgatója volt.

A bizottság elhatározta, hogy haladéktalanul megkezdje egy közös tanulmány kidolgozását a Duna Vaskapu-szorosi szakaszának hasznosítási lehetőségeiről, villanyáram-termelés, a hajózás megvalósítása és a Duna vízének mezőgazdasági felhasználása céljából.

Az ülészakon a küldöttségek tájékoztatták egymást azokról a helyszíni mérési munkákról, amelyeket a szakemberek a múlt év őszén tartott orvosi találkozás óta végeztek és megállapították a közös tanulmány előkészítéséhez szükséges munkálatok programját.

A bizottság kidolgozta illetékességek és feladatainak szabályzatát. A megbeszélések a kölcsönös megértés és a baráti együttműködés szelében folytak le.

fehér bajusza és ritka haja mutatja az idő múlását. A hivatali munka — ahogy mondja — számára pihenést jelent, mert hozzáékeléssel, szeretettel végzi: kérvényeket iktat, szóbeli és írásbeli felvilágosításokat ad a telkekről, a földekről, a házakról — egyzóval mindenről, ami Aradon ingatlan. A béléget még most is úgy ragasztja fel a kérvényre, mint három évtizeddel ezelőtt: a nyelvvel nedvesíti, aztán ököllel dörgeti az asztallapon.

Ügyfelek jönnek. — Jónapot, alázatosan köszön ur, jószereget elvált — köszön előre. Kit így, kit úgy köszönt. Az „ur” szót még nem törölte szótárából. Hja, a szokás hatalma nagy.

Egy fiatallambér lép be az irodába.

— Kérem szépen, az 15.627. számú kérvény sorsa feldől-e?

Cristea bácsi rátekint, egy pillanattal gondolkodik.

— Talán a 13.627.

Kikeresi a kérvényt, nekí volt igazra. Hát ilyen ember Cristea bácsi. Ezért mondják, hogy nélkülszhetetlen.

— Jó volna, ha egy fiatal tisztviselőt helyeznének ide mellém, hogy mire kiérgeszem. Betanítanám. Mert nagyon fontos munka ez. Es aztán, egy két év múlva élvezni akarom már a pihenést.

Reméljük, hogy a városi néptanács teljesíti Cristea bácsinak ezt a kívánságát.

Török István

Bizalommal...

A jó vezetőnek tudnia kell, hogyan éreznék, gondolkoznak a dolgozók, mit kívánnak az egyszerű emberek, akik gyakran a börtönök érzékeltetésére használják a hibákat. Csak a tömeges vélemények, javaslatok, kérések meghallgatása, biztosítása a hibák gyors felszámolása, a jó vezető egyúttal a dolgozókkal, velük együtt szervezeten belül harcol a hibák ellen, segíti munkájukban és különböző kéréseik elintézésében.

Ezzel a problémával kapcsolatban megkérült Tiutiu Mihai elvtársat, a CFR főműhelyi pártalapszervezetének titkárát, mondja el, miként foglalkoznak a dolgozók különböző kéréseivel, panaszával.

— Egy időben az volt a helyzet — mondotta Tiutiu elvtárs — hogy a főműhely dolgozói szinte hármilgyen kérdéssel a városi pártbizottsághoz fordultak. Ugy érezték, hogy egyes-bajos dolgokat csak a felsőbb szervek közbejárásával intézhetik el. Tény az, hogy ezel a kérdéssel igen keveset foglalkoztunk a múltban. A városi pártbizottság iránymutatása alapján az utóbbi időben azonban nagy gondot fordítottunk a dolgozók kéréseinek elintézésére.

Szinte nap-nap után, mind többen, — párttagok, vagy párttagoktól, — bizalommal fordulnak az alapszervezet titkárhoz, mert tapasztalatból tudják, hogy Tiutiu elvtárs közbejárásának eredményeként kérések, panaszuk elintézését nyer.

De Tiutiu elvtárs nemcsak az iródiában fogadja a dolgozókat, hanem naponta végigjárja az üzemszolgálatokat, elbeszélget a dolgozókkal, meghallgatja panaszait, kéréseit. A közelmúltban például Loneru Georgehe már azaz a panaszos fordult az alapszervezet titkárhoz,

Új kezdeményezés honosodik meg a fűrészfűrészekben

— Jegyzetek a „Putna” módszer bevezetésének aradi tapasztalatosáról —

Az új technika bevezetésével párhuzamosan az iparvállalatok dolgozói foglalkoznak olyan munkaszervezési kérdésekkel, melyek a termelékenység növelését szolgálják.

A napokban az aradi IPIE fűrészfűrészekben egy napos tapasztalatszerző gyűlést összehívott a borszegi, telegdi és a loana-i fűrészfűrészek technikusai és elmunkásai, hogy gyakorlatban tanulmányozhassák az aradi fűrészfűrészekben megvalósított Suceava-tarományi, putnai fűrészfűrészek kezdeményezését. Áprilisban ugyanis az aradi fűrészfűrészek néhány technikusai elhatározták Putnát, hogy ott tanulmányozzák az ugynevezett transzverzális brigádok tevékenységét. Röviddel a hazatérés után már az aradi fűrészfűrészekben a gétercsarnok gépezetét, a gétercsarnok, ingafűrészek,

körfűrészek és külön brigádokban dolgoznak a körfűrészek. Elnye az átszervezésnek, hogy ha esik leg valamely gépnek kifogy a feldolgozásra váró faanyag mennyisége, segítségre szel a másik géphez. Míg ezelőtt, ha mondjuk a gétercsarnok nem volt munkájuk, le kellett állnia az ingafűrészek és a körfűrészek is. Az új módszer biztosítja a termelés folyamatos áramlását, az átszervezéssel jobban kihasználják a gépek teljesítőképességét, csökkentik az improduktív munkások számát is. Ma a körfűrészeknél a segédmunkásokkal együtt ötvenketlen dolgoznak, míg ezelőtt hatvanegy munkásra volt szükség. Ennek ellenére, hogy csökkent a munkásszámszám a termelékenység mégis növekedett. Régen nyolc óra alatt 0,983 köbméter bűkfűt dolgoztak fel, jelenleg 0,993 köbmétert dolgoztak fel. A cserékből egy mászár alatt régebben csak 0,927 köbmétert vágáltak fel, ma már 0,989 köbméter a munkásszámot termelés. A kereset is növekedett a Putna-módszer bevezetésével.

Beszámoló után a tapasztalatszerző részvevői gyűléssel folytatották az értekezlet munkálatait. Munkafolyamattól munkafolyamattól kísérték figyelemmel a gyártás technológiai, hogy meggyőződhessenek a Putna-módszer gyakorlati előnyeiről.

A tapasztalatszerző részvevői, technikusai alismeréssel szolgáltattak a Putna-módszer gyakorlati előnyeiről. Ez a kezdeményezés valamennyi fűrészfűrészek számára megkérdőjelezhetetlenül igazolható, ugyanis az előzetes hónapokban a lapai pártbizottságban is, kisérletképpen bevezették a megjavított bűzfűrészt és normálisan rendszert. A megjavított fűzfűrészt rendszer bevezetéséhez pedig elengedhetetlenül szükséges olyan szervezeti intézkedések bevezetése, melyek a termelékenység fokozását segítik elő, s egyben a gyártási tökéletesség csökkentését is eredményezik.

Amint Tiutiu Mihai elvtárs mondotta, az utóbbi időben 19 dolgozó járta a főműhelyi vezetőségnek segítségét házipénz céljából. A dolgozók bizalommal fordulnak az alapszervezethez, mert látják a vezető elvtársak részéről a megértést, a segítőket.

A fűrészfűrészek és külön brigádokban dolgoznak a körfűrészek. Elnye az átszervezésnek, hogy ha esik leg valamely gépnek kifogy a feldolgozásra váró faanyag mennyisége, segítségre szel a másik géphez. Míg ezelőtt, ha mondjuk a gétercsarnok nem volt munkájuk, le kellett állnia az ingafűrészek és a körfűrészek is. Az új módszer biztosítja a termelés folyamatos áramlását, az átszervezéssel jobban kihasználják a gépek teljesítőképességét, csökkentik az improduktív munkások számát is. Ma a körfűrészeknél a segédmunkásokkal együtt ötvenketlen dolgoznak, míg ezelőtt hatvanegy munkásra volt szükség. Ennek ellenére, hogy csökkent a munkásszámszám a termelékenység mégis növekedett. Régen nyolc óra alatt 0,983 köbméter bűkfűt dolgoztak fel, jelenleg 0,993 köbmétert dolgoztak fel. A cserékből egy mászár alatt régebben csak 0,927 köbmétert vágáltak fel, ma már 0,989 köbméter a munkásszámot termelés. A kereset is növekedett a Putna-módszer bevezetésével.

Beszámoló után a tapasztalatszerző részvevői gyűléssel folytatották az értekezlet munkálatait. Munkafolyamattól munkafolyamattól kísérték figyelemmel a gyártás technológiai, hogy meggyőződhessenek a Putna-módszer gyakorlati előnyeiről.

Amint Tiutiu Mihai elvtárs mondotta, az utóbbi időben 19 dolgozó járta a főműhelyi vezetőségnek segítségét házipénz céljából. A dolgozók bizalommal fordulnak az alapszervezethez, mert látják a vezető elvtársak részéről a megértést, a segítőket.

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Az Előkészítő csoportban

csak csekély fordulót játszottak, miután a Lippa Progresul—Fl. Rosie FZ mérkőzés elmaradt, tekintve, hogy a lippaiak minősítő játszottak. A lejátszott 3 mérkőzés közül kettő döntetlenül végződött, csak az ismét előre került Nagyszentmiklósi Recolta III.

A táblázat az alábbi:

Nagyszentmiklósi Progresul	9	7	—	2	26:18	14
Fl. Rosie FZ	9	5	2	2	23:11	12
Progresul Panificatie	9	4	9	2	21:19	11
Komlósi Recolta	9	5	—	4	19:14	10
Lippa Progresul	9	1	4	22:19	9	
Zabrani Recolta	9	1	5	16:23	7	
Világosi Recolta	10	2	3	5	17:27	7
Nagyszentmiklósi Recolta	10	1	2	7	8:28	4

Tavaszi Kupa Arad-rajonban

Az Arad-rajon két csoportban lejátszott Tavasz Kupa-mérkőzések a következő eredményeket hozták:

A) csoport: Sanean Recolta—Galsai Recolta 3:0 forit, Kovaszini Recolta—Scintei Recolta 2:2, Pankotai Energia—Liyadai Recolta 3:0 forit.

B) csoport: Kürtösi Recolta—Mafjai Recolta 3:0 forit, Mafjai Recolta—Vingai Recolta 2:2, Kisiratosi Recolta—Alunisi Recolta 1:0.

A pécsi csapatban a teljes forduló elhalasztották. A rajoni csoportok táblázatai így alakultak:

„A”-csoport:

Pankotai Energia	9	7	1	1	36:4	15
Szentlányi Recolta	9	5	2	2	22:10	12
Zimándi Recolta	9	5	2	1	18:10	12
Kovaszini Recolta	9	4	3	3	19:19	10
Scintei Recolta	7	—	5	2	5:9	5
Liyadai Recolta	8	1	—	7	5:33	2
Galsai Recolta	6	—	6	3	23	—

„B”-csoport:

Kürtösi Recolta	10	8	—	2	26:10	16
Vingai Recolta	10	6	1	3	37:17	13
Kisiratosi Recolta	9	6	—	3	17:12	12
Alunisi Recolta	10	3	1	6	19:29	7
Mafjai Recolta	10	3	1	6	13:24	7
Mafjai Recolta	9	1	1	7	7:27	3

„A”-ligás Tavasz Kupa mérkőzés

leöz ma, csütörtök délután fél 6 órakor a locomotiva pályán a Szállmivárosi Energia St. Rosu csapata mérkőzik a Fl. Rosie UTA-val. A texti-

gyáriak igyekeznek ezen a mérkőzésen bebiztosítani, hogy a Petrozényban mutatott jó játékuk nem volt szalmaláng és arra törekednek, hogy visszavághassanak a szállmivárosiaknak, akikől néhány hét előtt Szállmivárosban 4:1 arányú vereséget szenvedtek.

A tartományi kosárlabda bajnokság

küzdalmat az elmúlt napokban Realcan folytatók le és Aradról a Dinamo női, valamint az Energia I. Ranghef férfi-csapatok vettek részt. A női csapatok tornáján az Aradi Dinamo együttese végzett az első helyen, miután a Resicai Energia ellen 60:8 arányban győzött. Az Aradi csapat tehát ezzel megnyerte az országos bajnokság tartományi szakaszát. A férfi csoportjában a Temesvári Progresul IMF győzött, 2. Aradi Energia I. Ranghef, 3. Resicai Energia. Az aradi csapat, miután a resicaiakat legyőzte, a temesváriakkal szemben 52:45 arányban alul maradt, de a döntő mérkőzésen a temesvári játékosok erősen nyomták az aradi csapatot, amely csaknem 10 percen át Vadász, Lukács, Kiss, Petrovan nélkül, kizsárgulásokkal volt kénytelen játszani, miután ezeknek már 5 személyi hibájuk volt.

T. Gherdan, levelező

Folytatódnak a küzdelmek

a Kosárlabdázók Európa-bajnokságán Szófiában. A nyolcas döntő harmadik napjának eredményei: Magyar NK—Román NK 76:61 (34:29), Szovjetunió—Csehszlovákia 62:60 (37:32), Bolgár NK—Lengyel NK 74:69 (43:35), Jugoszlávia—Franciaország 75:72 (35:30).

Értekes nemzetközi asztali tenisz győzelmek

Bukarestben megkezdődött a román—lengyel asztali tenisz verseny, amelynek első napján a Román „A” férfi-csapat 8:1 arányban győzött a lengyel férfi-csapat ellen, a román „B” női csapat pedig 7:2 arányban nyert a lengyel női játékosok ellen. Az egyéni verseny körében néhány meglepetés is volt: Nazarebghian 3:2-re legyőzte Harasost, Iscovici ugyanilyen arányban Reittert, Andreu nache 3:2-re győzött a lengyel Kusinski ellen.

Néhány sorban

A román—lengyel—magyar háromas tenisz mérkőzés első napján a román női „B”-csapat ellen a magyar női csapat 2:0 arányban vezet. Szállmivárosban a Progresul női kézilabda csapata a jugoszláv Vajdaság női kézilabdázói ellen játszott és 5:2 arányban győzött.

Az Energia ISP rugby-csapata lengyelországi turára utazik és 3-4 mérkőzést játszik a Lengyel Nőkör társaságban.

Magyar népi művészgyűjtést Aradnak!*)

A felszabadulás óta eltelt esztendő alatt hazánk kultúrelőrelépése olyan nagy mértékben felülmúlta, hogy ezt a múltban egyszerűen el sem lehetett volna képzelni. All az a többségi román nemzet kultúrelőrelépése, de áll a nemzeti kisebbségek, köztük a magyar dolgozó tömegek, értelmiség kultúrelőrelépése.

Ebből azonban korántsem következik, hogy ne lenne még bőven tennivaló kultúrforradalmunk kiteljesítése, magyar nemzeti kisebbségi kultúránk terén. Például erre éppen tartományunk második városa, Arad, amelynek mindmáig nincs egyetlen központi jellegű magyar művészeti művelődési intézménye sem. Míg Temesváron magyar színház működik az Allami Színház tagozataként, addig Aradon a magyar dolgozók, néhány vállalati műkedvelő együttesen kívül, mással nem diszponálhatnak. Ez természetesen hátrányosan hat ki a jelenlegi aradi magyar dolgozó, értelmiségi politikai és művészeti nevelésére.

A román Munkáspárt lenini nemzetiségi politikája célul tűzi ki a nemzeti és kulturális felzárkózást. Kományszatunk támogat mindent olyan törekvést, amely a dolgozók magyar nemzeti kisebbségek szocialista szemléletű kultúrelőrelépését felgyorsítja eredményezheti. Tehát alapjában adva vannak Arad dolgozó magyarországi kultúralkotásai és a mai napig megvalósuló az összes előfeltétel. Ami hiányzik, az a gyakorlati munka. Mindenekelőtt a célok tisztázása és a szervezés.

Szó van arról, hogy Arad magyar színházat kapjon, csak hogy komoly gyakorlati akadály van. Az utóbbi időben olyan technikai körülmények támadtak, amelyek a színház kérdését hosszabb időre levetették a napirendről.

Ellenben teljeséggel megvalósítható lenne a mai körülmények közt is egy magyar népi művészgyűjtés. Ilyen népi művészgyűjtéssel rendelkeznek Temesváron a szerb, Resicai a német dolgozók. Ilyen Allami Székhely népi-együttes működik Marosvásárhelyen nagy sikerrel. És nem régen magyar népi művészgyűjtés alakult a magyar lakosság szempontjából Aradnak kevésbé jelentős Szállmivárosban is. A szállmivárosi népi együttes, amelyet a kommunista üzemi műkedvelők kezdeményeztek, ma már háromszáz tagot számlál, dalárdával, zenekarral, színdarab csoporttal, képzőművészeti és más körökkel. Miért ne lehetne Aradon is ilyen együttest alakítani? Az aradi üzemek, szövetkezetek és kulturális intézmények egyike másikra rendelkezik magyar műkedvelő csoporttal. Aradon nagyszámú magyar tanár és tanító él, továbbá írók, dalszerzők, festőművészek. Mindez — a városi pártbizottság és városi néptanács segítségével — megfelelő alapot nyújthat a magyar népi művészgyűjtés megvalósításához. Be lehetne és be is kellene vonni az együttesbe persze a rajon magyar falvai legjobb műkedvelőit.

Aradon történetik már hasonló kezdeményezések a múltban is. Csak hogy ezek nem vezettek eredményre. Miért nem? Azért mindenekelőtt, mert a kezdeményezők komolytalan

elemek, levetélték zugirók és zugszínészek voltak, akik valójában csupán egyéni érvényesülésre, saját pecsenyősközlők megküldésére törekedtek. Ezek a kezdeményezések semmiféle biztosítékot nem nyújtottak, s nem voltak képesek megmozgatni Arad dolgozó magyarságát, haladó értelmiségét.

Hogy ilyesmi többé elő ne fordulhasson, hogy egy új kezdeményezés valóban komoly erkölcsi alapon nyugodjon, ahhoz mindenképp az szükséges, hogy Arad városi pártbizottsága és városi néptanácsa személtől tartsa, milyen nagy felelősség hárul rá a város magyar dolgozó művelődésének ma elhanyagolt területén.

Támogatni kell az aradi magyar népi művészgyűjtés létesítésének ügyét! Nézetünk szerint, Arad városi pártbizottságának és városi néptanácsának, a rajoni pártbizottságának, a városi néptanácsának, a Vörös Lohozó-val együtt, oda kell hatnia, hogy a népi művészgyűjtés előkészítő munkáját mind politikai, mind művészeti szempontból megfelelő kezébe kerüljön, ne meg, hogy az együttes számára alkalmas helyiség és a szükséges pénzügyi keret már előre biztosítsák. Egy ilyen népi művészgyűjtés aztán az idő folyamán maga teremtheti ki Arad hívatásos magyar színtársulat gárdáját. E tekintetben — úgy véljük — Arad kulturativitást

tanulhatnak Temesvár magyar színtársulat példájából, amely a tartományi színtársulatok alakult az első sorú társulattal, amely ma országosan is nagy sikert aratott. Mi lehetne a temesvári magyar színtársulat megalakulása? Az, hogy a román kommunista műkedvelői nem riadnak vissza a szervezőmunka nehézségeitől. És kedvük és kitartásuk láttán, a román Munkáspárt támogatni bizottsága segítségükre szel, biztosította számukra a szükséges támogatást.

Miért ne lehetne hasonló körülményeket teremteni Aradon egy magyar népi együttes számára?

Várjuk Arad dolgozóinak és a illetékeseknek hozzászólását.

A Szabad Szó

*) A Vörös Lohozó szerkesztősége támogatni kívánja a Szabad Szó kezdeményezését. Ezért közli a Temesvár-tartományi lapban június 23-án megjelent szerkesztőségi elhatározást. Felkérjük olvasóinkat, a műkedvelő csoportok tagjait, vezetőit, a tanárokat, a néptanács művelődési osztályának aktívait, az Aradon élő írókat és költőket, hogy juttassák ki véleményüket és javaslatukat a magyar népi művészgyűjtés megalakulásával kapcsolatban.

Az alkoholizmus ártalmas hatásáról

nyez. A meleg is, amit a szesz ital pillanatnyilag létrehoz, csupán átmeneti és lehűlés követi. Ami az alkohol által termelt károsítókat illeti, ugyanazért az összegért, amit alkohorra költ az iszákos ember, kétszer annyit kárlót szerezhet, ha pálinka helyett tejet, bűzör annyit, ha burgonyát vásárol és hűtőszert annyit, ha kenyert vesz.

A szesz esziként úgy a fizikai, mint a szellemi munkaszer. A szellemi munkára hatványozottan hátrányos és ez könnyen érthető, ha arra gondolunk, hogy a szesz milyen könnyen szívódik fel az izmokba és az idegrendszerbe. Magánképpen ártalmas hatása a sportolókra is. A sportember, aki kívánna adja fejét, rövidesen egyre gyengébb eredményeket ér el. Az iszákos ember a ragályos betegségekkel szemben is csökkent ellenálló képességgel bír. A tüsz, a kiütéses tüsz és más ragályos betegségek, ugyintén a tuberkulózis gyakrabban támadja meg azokat, akiknél az iszákosság miatt a test szöveteinek táplálása hiányosabb.

Gyökereiben téves feltevést az a feltevés, hogy bizonyos foglalkozásokban dolgozó emberek — erdészek, erdőmunkások, szőlőmunkások — számára az alkohol szükséges, mert pótolja az elvesztett kalóriákat. Kérdeni kell tehát ez ellen a téves feltevés ellen. Szesz italra nincs szüksége sem a mezőgazdasági munká-

nak, sem az erdőmunkásoknak, sem bányászoknak, vasmunkásoknak, vagy költőknek. Eppen ellenkezőleg. A kinti hidegben végzett munkánál az alkohol pillanatnyilag felmelegedést után gyengíti a szervezetnek a hideggel szembeni ellenálló képességét. Az alkoholista nehezebben viseli el a hideg hatásait.

Nagy mennyiségű, gyorsan elfogyasztott szesz ital részegséget okoz, amit orvosiilag egy bizonyos fokon heveny alkoholmérgezésnek nevezünk, s amely halálos kimenetelű is lehet. Ugyanakkor káros a krónikus alkoholizmus állapota is, amelyet az jellemző, hogy aki egyszer az iszákosság karmába kerül, az folyton szükségét érzi az ivásnak. Ebből ritkábban, egyszer-kétszer hirtelen, később gyakrabban jut hiányérzetbe van, ha nem jut szeszhez, ingerlékeny lesz, elveszti étvágyát, munkaképességét és munkakedvét. Hogy feltevéseink, újra inni kezd és folyton nagyobb mennyiségű italt kíván. Minden részegséggel egész szervezetet, de különösen idegrendszerét gyengíti.

Az iszákos egyre utóbb érveket talál, amikről inni kell. Rossz hangulata, fáradtság, családi kellemetlenségek, jó, vagy rossz híre, bánat, vagy öröm, egyre kevésbé viszi. Valójában itt már az agyköreg működésében van a hiba. Az iszákosnál az aranykördés nem normális többé. Jellemző, akaratát meggyöngyül. A krónikus

iszákost meg lehet ismerni külső jeleiről is. Először az öregbenedékségek, arca bíbrosos, vörös, kék erekcsik futják át, szemek zavarság, kezei reszketnek, álmai lesznek, alvása nyugtalan. Kiseb elmozdításai vannak, gyakran esik utcai, vagy munkabaleset áldozatává. Előrehaladottabb állapotban egykérge súlyos elváltozást szenved és az iszákos valóban örülte váltik. A „delirium tremens” kerít hatalmába. Néha dühöng, izgatott, máskor levert, szomorú. Gyakran illúziói mániákba esik: azt állítja, hogy ellenében illúziók és ellenségek élétre törnek. Mikor a delirium tremens állapotába kerül, kinevezése rendkívül zavaró, néha epileptikus rohamokat kap. Az iszákos gyakran követ el öngyilkos állapotban gyilkosságot, vagy egyéb bűnt. Szervelete másképpen is megcsúszhat. Van, akinek a gyomra betegedik meg, vagy más szervét károsítja. A sziv is felmondhat a szolgálatot. Látszó zavarai vannak, természet megváltozik. Elhanyagolja családi és társadalmi kötelességeit. Családja nyomorba, ő pedig a társadalom hasznavehetetlen eleme közé kerül. Az iszákos ember élettartama rövidebb a rendszeré.

A fentiekből kitűnik, hogy az alkoholizmus elleni küzdelem az intézkedések és tömegszervezetek elsődleges feladata. Támogatni kell az egészségügyi nevelés munkáját, hogy az iszákosságot megszüntessék hazánkban.

Dr. Faticianu Achilles, az Egészségügyi Művelődés Háza igazgatója

MAO CE-TUNG:

A népen belüli ellentmondások helyes megoldásának kérdéséről

(Folytatás lapunk tegnapi számából)

Minden lehetőséget fel kell használni arra, hogy a normális gabonaszáraz években a termés növelésével évről évre gyarapodjék a paraszti egyéni jövedelme.

Sokan azt mondják, hogy a paraszti szegénységben élnek. Vajon helyes-e ez a vélemény? Egyrészt igen. Helyes, ha azt mondják, hogy mivel az imperialisták és úgynököik több mint egy évszázadon át leigázták és kizsákmányolták, országunk igen szegény lett, olyan államná vált, amelyben alacsony nemcsak a paraszti életszínvonal, hanem a munkásoké és az értelmiséjé is. Egész népi életszínvonal csak akkor emelhető fokozatosan, ha a tartó erőszaktekintet tesztünk a következő néhány évtized során. Ilyen értelemben beszélve talán a „szegény” kifejezés. De másrészt ez a vélemény helytelen. Helytelen, ha azt mondják, hogy a felszabadulás óta eltelt hat évtizedben a paraszti élet nem javult, hogy csak a munkások élete javult. A valóságban bizonyos mértékben javult mind a munkások, mind a paraszti élet, kivéve egy igen jelentéktelen számú embert. A felszabadulás után a paraszti megzabolult a földesuri kizsákmányolástól, s termelési évről évre növekszik. Vegyük például a gabonát. 1949-ben a gabonatermés alig haladta meg a 210 millió cint, 1956-ban pedig már 360 millió cinnél is több volt, ami csaknem 150 millió cint többletet jelent. Az állam által beszédett mezőgazdasági adó alig haladja meg az évi 90 millió cint s egyáltalán nem nyomozható. A paraszti élet normális áron évente felvásárolt gabonamennyiség szintén alig valamivel több 80 millió cinnél. E mindkét tételek begyűlt össz-gabonamennyi-

egsége alig több 80 millió cinnél. Ennek is több mint fele falun és a falusi körzetekben lévő helységeken kerül eladásra. Senki sem mondhatja tehát, hogy a paraszti élet nem javult meg.

Az elkövetkező néhány év folyamán szeretnénk nagyjában 80 millió cinnél valamivel többre rögaiteni a paraszti adó és felvásárlás formájában kapott gabonamennyiséget, oly módon, hogy a mezőgazdaság fejlődjön, a szövetkezetek erősödjön, s hogy a gabonában hiányt szenvedő, kisszámú falusi paraszteszadál el legyen látva gabonával. Azoknak a gazdaságoknak a kivételével, amelyek ipari növények termesztésére rendezkedtek be, minden parasztnak legyen gabonafeltelege, vagy legalábbis fedezhesse gabona szükségletét, ne legyenek többé a falvakban szegény parasztiok, a minden paraszt érje el, vagy szűnni fog a középparaszti színvonal.

Nem helyes dolog gépies módon összehasonlítani a paraszti évi átlag-jövedelmét a munkási évi átlagjövödelmével s megállapítani, hogy az előbbinek kisebb jövedelme van, mint az utóbbinak.

A munkások munkájának termelékenységével jóval nagyobb a parasztioké, a parasztioknál pedig sokkal kisebbek a megélhetési költségek, mint a városi munkásoknak s így nem lehet azt mondani, hogy az állam külön előnyökben részesíti a munkásokat. A munkások kis részének és az állami intézmények egyes dolgozóinak a fizetése bizonyos fokokig túl nagy; ezt látván, a paraszti jogosságot elégedetlenség, ezért a konkrét sajátságok figyelembevételével ezeket a fizetéseket megfelelő módon szabályozni kell.

4. A nagyiparosok és a kereskedők problémája

Társadalmi rendszerünk reformja során a mezőgazdaság szövetkeztelítésével és a kisipar szövetkeztelítésével párhuzamosan 1956-ban befejeztük a magánkézen lévő ipari és kereskedelmi vállalatok egyes állami-magánvállalatokká való átalakítását. Ennek az akciónak oly gyorsított és sikeres végrehajtása szoros kapcsolatban áll azzal, hogy a munkások és a nemzeti burzsoázia közötti ellentmondásokat, mint a nép kebelében fennálló ellentmondásokat — rendeztük. De vajon megoldottuk-e teljesen ezeket az ellentmondásokat? Nem, még nem oldottuk meg teljesen. Bizonyos időre lesz még szükség ahhoz, hogy ezeket az osztályellentmondásokat teljes mértékben megoldhassuk. Amde az egyesek most azt állítják: olyan mértékben átvettük a kapitalistákat, hogy alig különböznek a munkásoktól, és így nem szükséges folytatni az átnevelésüket. Sőt még olyan emberek is akadnak, akik szerint — ugymond — a kapitalisták felkészültebbek, mint a munkások. Mások azt mondják, hogy ha szükség van az átnevelésre, miért ne lenne szükséges a munkásoknál is átnevelés? Vajon helyes-e az ilyen vélemény? Természetesen nem helyes.

A szocialista társadalom építése során mindenkinek szüksége van az átnevelésre: szükségük van az átnevelésre a kizsákmányolóknak, szükségük van az átnevelésre a dolgozóknak is. Ki állítja azt, hogy a munkásoknál nincs szükség az átnevelésre? Természetesen azonban, hogy a kizsákmányolókat átnevelése és a dolgozók átnevelése jellegűnek fogva különböznek egymástól, s így nem lehet őket egy kalap alá venni. A munkásoknál az osztályharc folyamán és a természet ellen vívott harc folyamán egészében véve átalakítja a társadalmat, s ugyanakkor saját magát is átneveli. A munkásoknál szüntelenül tanulnia kell a munka folyamatában, fokozatosan le kell küzdenie hiányosságait, sohasem szabad egy helyben topognia.

Magunkról, az itt jelenlevőkről elmondhatjuk, hogy sokan közülünk évről évre bizonyos haladást érnek el, vagyis évről évre átnevelődnek. Eri magam a multban különböző nem marxista nézeteket vallottam, a marxizmust csak később sajátítottam el. A könyvekből tanultam meg egy kevés marxizmust, és megfogtam az első lépéseket az ideológiai önátnevelés útján. Főleg azonban a hosszantartó osztályharc folyamán nevelődtem át. Ezenkívül továbbra is folytatnom kell a tanulást; csak így érhetek el bizonyos továbbhaladást, egybővebbé lemar-

adok. Annnyira felkészültek-e vajon a kapitalisták, hogy nekik már nincs szükségük további átnevelésre? Egyesek azt mondják, hogy a kínai burzsoázia jellege ma már nem kettős, hanem csak egyoldalú. Vajon igaz-e ez? Nem, nem igaz. Egyrészt, burzsoázia elemek munkálkodnak a vegyes állami-magánvállalatok vezetősegeiben, és azon az uton haladnak, hogy kizsákmányolókba átalakuljanak saját munkájukból élő dolgozókká; másrészt, a vegyes állami-magánvállalatokból jelenleg még bizonyos meghatározott százalékot kapnak, ami azt jelenti, hogy még nem szaktítottak kizsákmányoló lényegűkké.

A felfogások, az érzelmeik, az életmód és az erkölcsök tekintetében még elég nagy a távolság a burzsoázia elemek és a munkások között. Hogyan mondhatók hát azt, hogy már nincs kettős jellegű? Ha már nem is fogunk kapni egy meghatározott százalékot, és ha levezszük rólok a burzsoázia címkét, még akkor is hosszú ideig szükség lesz ideológiai átnevelésre. Ha elismernénk, hogy a burzsoázia már nem kettős jellegű, akkor megszűnne a kapitalisták átnevelésének és oktatásának feladata. Meg kell mondanom, hogy az említett vélemény nem csak hogy nem felel meg a nagyiparosok és kereskedők tényleges helyzetének, de nem felel meg a legtöbb nagyiparos és kereskedő törekvéseinek sem. Az utóbbi néhány év folyamán a nagyiparosok és kereskedők többsége igyekezett tanulni, és jelentős előrehaladást ért el. A nagyiparosok és kereskedők végleges átnevelésének a munka folyamatában kell végbemennie, együtt kell dolgozniuk a vállalatokban a munkásokkal és tisztviselőkkel, hogy az ön-átnevelés bánszavá tegyék a vállalatokat. Az is igen fontos, hogy a tanulás segítségével megváltoztassák egyes régi felfogásaikat. A nagyiparosok és kereskedők tanulásának az önkéntesség elvén kell alapulnia. Sok nagyiparos és kereskedő, miután egy-két hónapos tanulmányon vesz részt, majd visszatér az üzembe, a gyárba, gyakrabban megtalálja a közös nyelvet a munkások tömegével és az állam képviselőivel. Ez javítja a közös munka feltételeit. Saját tapasztalatukból tudják, hogy a szüntelen tanulás, az állandó önátnevelés hasznukra válik. Az a vélemény, amelyről most beszéltem, vagyis hogy nincs szükség tanulásra és önátnevelésre, semmiképp nem tükrözi a nagyiparosok és kereskedők zömének felfogását; ez csak kevesek véleménye.

5. Az értelmiség kérdése

A népen belüli ellentmondások az értelmiség sorában is megnyilvánulnak. Néhány millió értelmiségi, aki a multban a régi társadalmi szolgáltatásba állott. Felvetődik a kérdés: milyen uton emelkedhetnek fel az új társadalom emelkedésének színvonalára, és hogyan fogjuk mi segíteni őket, hogy felemelkedjenek erre a színvonalra? Ez is egyike a népen belüli ellentmondásoknak.

Értelmiségiek többsége az utóbbi hat év folyamán már jelentős haladást tett és a szocialista rendszer mellé állott. Sokan közülük behatároltan tanulmányozzák a marxizmust és egy részük már a kommunizmus híve lett. Ezek az emberek ma még kisebbségben vannak, de számuk fokozatosan nő. Kétségtelen, hogy az értelmiségiek között még ma is vannak egyesek, akik kételkednek a szocializmusban, vagy nem értenek egyet vele.

Ezek az emberek persze kisebbségben vannak.

Országunk szocialista építésének nagy és nehéz munkája magyikvánja, hogy minél több értelmiségi álljon a szolgálatba. Bizalommal kell lennünk minden értelmiségi iránt, aki valóban szolgálni akarja a szocializmus ügyét; gyökeresen meg kell javítanunk az értelmiségiekkel való kapcsolatunkat, segítenünk kell az értelmiségieknek, hogy megoldhassák összes megoldásra váró kérdéseiket s ilyenformán lehetőséget kell adnunk nekik, hogy érvényesítsék tehetőségüket és képességeiket. Elvtársaink közül sokan nem tudják maguk mellett állítani az értelmiségiekkel, mereven viselkednek velük szemben, nem tisztelik munkájukat, a tudományos és kulturális tevékenység terén szűkeztetend beavatkoznak olyan dolgokba, amelyekbe nem kellene beavatkoznunk. Mindezeket a hiányságokat ki kell küszöbölni.

Noha az értelmiség nagy tömegei már érték el sikereket, nem szabad, hogy átadják magukat az önelégültségnek. Annak érdekében, hogy teljesen az új társadalom követelményeinek színvonalára emelkedjenek és hogy összefogjanak a munkásokkal és paraszttal, folytatniuk kell az átnevelést, fokozatosan meg kell szabadulniuk a burzsoázia világnézetétől, magukévá kell tenniük a proletár, kommunista világnézetet. A világnézet megváltoztatása alapvető változás. Nem állíthatjuk, hogy az értelmiségiek többsége már átesett ezen a változáson. Reméljük, hogy értelmiségünk tovább halad előre és tevékenységének és tanulmányainak keretében fokozatosan magává teszi a kommunista világnézetet, fokozatosan elsajátítja a marxizmus-leninizmust, fokozatosan azonosítja magát a munkásokkal és paraszttal, nem áll meg féltve s még kevésbé fordul vissza utóbbi, mert a visszafordulás katasztrofális dolog. Minthogy máris változások mentek végbe országunk társadalmi rendszerében és nagy vonalakban felszámoltuk a burzsoázia ideológiai gazdasági alapját, felmerült nemcsak a szükségesége, hanem a lehetősége is annak, hogy megváltoztassuk az értelmiségiek nagy tömegének világnézetét. De a világnézet végleges megváltoztatásához rendkívül hosszú időre van szükség. Ezért türelmesen kell dolgoznunk, nem szabad elhamarkodva cselekednünk. Bizonyára akadnak majd olyanok is, akik ideológiai szempontból semmi szín alatt sem hajlandók elfogadni a marxizmus-leninizmust, nem hajlandók elfogadni a kommunizmust. Ezeket az emberekkel szemben nem szabad túlzott igénye-

ket támasztanunk. Ha alvettük magukat az állam követelményeinek és úgy dolgoznak, ahogy kell, meg kell adnunk nekik a lehetőséget, hogy megtegyék a munkát végrezzenek.

Az utóbbi időben gyengült az értelmiségiek és a tanuló ifjúság orvált munkavégzési ideológiájának munkája és bizonyos elhajlások bukkantak fel sorakban. A politika, a haza jövője, az emberiség eszményei úgy látszik, nem érdemelnék figyelmet egyes emberek szemében. Számukra a marxizmus egy ideig divatban volt, most pedig már nincs annyira divatban. Figyelembe véve ezt a helyzetet, most fokozni kell a politikai-ideológiai munkát. Az értelmiségieknek s a tanuló ifjúsáknak egyaránt állhatatosan tanulniuk kell. A szakmai ismeretek elsajátításával párhuzamosan ideológiai és politikai szempontból egyaránt haladásra kell törekedniük s ehhez tanulmányozniuk kell a marxizmust, tanulmányozniuk kell a napi politikai kérdéseket. A helyes politikai felfogás hiánya egyértelműen a lélek hiányával. Az elmúlt időszakban szükség volt az ideológiai átnevelésre és pozitív eredményeket adott, de a módszerek némileg durvák voltak és sértek egyes embereket. Ez nem jó. A jövőben ki kell küszöbölnünk ezt a fogyatékosságot. Az összes szervezeteinknek fel kell a politikai-ideológiai munkát, ezzel a munkával foglalkoznia kell a kommunista pártnak, az ifjúsági szövetségnek, a minisztériumoknak és alminisztériumoknak s főképpen az oktatási intézetek igazgatóinak és tanárainak. A közoktatás területén követelt irányvonalunknak biztosítani kell az oktatásban részvevők erkölcsi, értelmi és testi fejlődését, hogy szocialista áttudattal rendelkezzenek, műveltségükkel valóban hozzájáruljanak az országépítésben megnyilvánuló munkaszeretethez és taktarékossághoz szemlélve, Meg kell ir- telnünk egész ifjúságunkat, hogy parasztiunk meg mindig rendkívül szegény s ezt a helyzetet rövid időn belül nem lehet gyökeresen megváltoztatni. Ez a feladat teljes egészében az ifjúságra, egész népünkre hárul, amely a harcban összefogva, néhány évtized alatt, saját erejéből, gazdag, hatalmas államot épít majd magának.

A szocialista rendszer létrehozása megnyitotta előttünk az új évezredet, amely világ felé, az eszményi világ megteremtése pedig kitárt munkakörököt. Egyes fiúk és lányok úgy vélik, hogy ha már a szocialista társadalomban élünk, mindennek jónak kell lennie, s hogy minden erőfeszítés nélkül élvezhetjük a készen kapott boldogságot. Ez a felfogás nem felel meg a valóságnak.

6. A nemzeti kisebbségek kérdése

Országunkban több mint 30 millió nemzeti kisebbségekhez tartozó ember él. A nemzeti kisebbségek az ország lakosságának asupán hat százaléka teszik ki, de az ország egész területén mintegy 50–60 százalékát kitevő nagy kiterjedésű területen élnek. Ezért feltétlenül szükséges a há- nok és a nemzeti kisebbségek viszonyának szabályozása. E kérdés kulcsa a többségi nemzet szovinizmusának leküzdése. Egyidejűleg le kell küzdeni a helyi nacionalizmust azoknak a nemzeti kisebbségeknek a körében, ahol ez jelenlétezik.

Mind a többségi nemzet szovinizmus, mind pedig a nemzeti kisebbségek nacionalizmusa kedvezőtlenül hat ki az összes nemzetiségek összefogására. Egyike az a népen belüli ellentmondásoknak, amelyekkel le kell küzdenünk. E téren már fejtettünk ki némi tevékenységet s a nemzeti vidékek többségében az elmúlt időszakhoz képest már érezhetően javult a nemzetiségek egymáshoz való viszonya, de még mindig vannak megoldásra váró kérdések. Egyes vidékeken továbbra is nagy mértékben

megnyilvánul a többségi nemzet szovinizmusa és a helyi nacionalizmus. E jelenségeknek kell figyelmet kell szentelni. Az összes nemzetiségek erőfeszítései folytán az utóbbi évek során országunk nemzeti tartományainak túlnyomó többségében már nagy vonalakban befejeződtek a demokratikus reformok és a szocialista átalakítások. Tíbetben még nem valósultak meg a demokratikus reformok, mert ott még nem érték meg a feltételek. A központi kormány és Tíbet helyi kormánya között létrejött, 17 szakasos egyezmény értelmében, Tíbetben okvetlenül megvalósítjuk a társadalmi rendszer reformjait, a reformok megvalósításának idejét azonban csak akkor lehet meghatározni, amikor a tíbeti néptömegek nagy része és vezetői ezt lehetségesnek tartják; e tekintetben nem szabad sielni. Azt már elhatároztuk, hogy a második öt éves terv folyamán nem valósítunk meg reformokat. Azt a kérdést, hogy a harmadik öt éves terv folyamán megvalósítsunk-e reformokat vagy sem, csak az akkori helyzet alapján dönthetjük majd el.

7. Egységes tervezés és megfelelő szabályozás

Az egységes tervezés, amiről itt beszélünk, egységes tervezést jelent a 600 millió nép viszonylatában. A tervezés készítésénél, a kérdések kidolgozásánál és elismérésénél mindig abból kell kiindulnunk, hogy országunknak 600 millió lakosa van, amiről semmiképpen nem szabad megfeledkeznünk. Miért vetődik fel ez a probléma úgy, mintha még akadnának emberek, akik nem tudják, hogy országunknak 600 millió lakosa van? Ez tudott dolog, csak hogy egyesek munkájuk során elfelejtik ezt s úgy vélik, hogy annál jobb volna, minél kevesebb volna az ember, annál jobb volna, minél szűkebb volna a tevékenységi kör. A „szűk kör” elvének hívei ösztönözésbe kerülnek a következő eszményi mozgásba hozni minden pozitív tényezőt, egy táborba tömöríteni mindazokat az embereket, akik egyesíthetők és a lehetőségekhez mérten pozitív tényezőkké válhatnak a negatív tényezőket s arra ösztönözni őket, hogy a szocialista

társadalom építésének egyszerű ügyét szolgálják. Remélem, hogy ezeknek az embereknek a látóköré kitágul majd s valóban felismerik, hogy országunknak 600 millió lakosa van, elismerik, hogy ez objektív tény, s hogy ez a mi tőkénk. Országunkban sok az ember, ez jó dolog, de természetesen nehézségeket is okoz. Építkezésünk minden téren rohamosan fejlődik, nagy sikereket mutat fel, mégis jelenleg, a nagy társadalmi átalakulásban gazdag társadalmi szférában még sok súlyos kérdés merül fel.

Az a tény, hogy vannak nehézségek és párhuzamosan növekszenek, ellentmondást jelent. Bármilyen ellentmondást nemcsak hogy meg kell oldani, de kétségtelenül meg is lehet oldani. Az egységes tervezés és megfelelő szabályozás vonalán haladunk. Minden kérdésben, a gabonakérdésben épp úgy, mint a természeti csapások kérdésében, a munkaszervezetek,

az oktatási, az értelmiségi kérdésben vagy az összes hazafias erő egységes frontjának kérdésében, a nemzeti kisebbségek kérdésében az egész néphoz viszonyított egységes tervezés szemszögéből kell kiindulni, a megfelelő szabályozásra vonatkozó intézkedéseket az adott időszak és az illető vidék lehetőségeihez mérten, a társadalom legkülönbözőbb rétegeihez tartozó emberek véleményének kikérése után kell kidolgozni. Semmiképpen nem szabad megfutamodnunk a munka elől és azon siránkoznunk, hogy sok az ember, az emberek el-

maradtak, a munka bonyolult és nehezen megvalósítható.

Vajon az almondozták azt jelentik-e, hogy a kommunista magára vállalta mindenkinél és az összes munkák teljesítésénél minden gondját? Természetesen nem. A közösségi szervezetelek vagy maguk a tömegek is csak emberre és sok kérdésre vonatkozóan intézkedéseket dolgozhatnak ki és valószínűleg meg. Sok helyes intézkedést fogantathatnak. De ezeknek is az egységes tervezés és megfelelő szabályozás vonalát kell követnünk. Az ország minden vidékén ezen az uton kell irányítanunk a közösségi szervezeteket és a tömegeket.

8. A „Virágozzék minden virág”, „Versengjenek a tudományos iskolák”, „Hosszas együttélés és kölcsönös ellenőrzés” jelszavakról

Hogyan fogalmaztuk meg ezeket a jelszavakat? „Virágozzék minden virág”, „Versengjenek a tudományos iskolák”, „Hosszas együttélés és kölcsönös ellenőrzés”. Ezeket a konkrét kínai helyzet alapján fogalmaztuk meg, annak a ténynek a felismerése alapján, hogy a szocialista társadalomban még mindig vannak különböző ellentmondások. Ezeket a jeleszavakat annak az időszerű követelménynek az alapján fogalmaztuk meg, hogy az államnak gyors ütemben fejlesztenie kell a gazdaságot és a kultúrát. A „Virágozzék minden virág” és a „Versengjenek a tudományos iskolák” vonalak ösztönzik a művészet fejlődését és a tudomány előrehaladását, ösztönzik a szocialista kultúra felvirágzását országunkban. A művészetben szabadon fejlődhetnek a különböző formák és műfajok; a tudományban szabadon versenyezhetnek a különböző iskolák. Mi azt tartjuk, hogy bizonyos műfaj, bizonyos iskola erőszakos terjesztése és más műfaj, más iskola adminisztratív úton való erőszakos beállítása a művészet és tudomány fejlődésének.

A művészi és tudományos igazság és valótlanság problémáját a művészeti és tudományos körökben folyó szabad viták révén, a művészet és a tudomány gyakorlatában kell megoldani, nem pedig szimplista módszerekkel. Gyakran csak az idő mutatja meg, hogy mi a helyes és mi a téves. A történelem azt bizonyítja, hogy az emberek nagy többsége kezdetben gyakran nem ismeri el, mi az új és a helyes, s így ez csak harcban, tekerékeny utakon fejlődhet. Az emberek kezdetben gyakran nem tartják „illatos virágoknak” azt, ami helyes és jó, hanem éppenséggel „veszedelmes gommak”. Annak idején a Kopernikus naprendszeréről szóló tanítást, Darwin fejlődélméletét helytelennek tartották, s ezeknek az elméleteknek nehézségekkel kellett helyüket megállniuk. Sok hasonló példát találhatunk országunk történelmében is. A szocialista társadalomban a születő elemek és jelenségek fejlődési feltételei alapvetően különböznek a régiéktől, ezek a feltételek a régi társadalomhoz viszonyítva sokkal jobb- bakk lettek. Amde a születő erők el- fojtása és a racionális eszmék elné- mítása továbbra is gyakori jelenség. Még ha nincs is szó szándékos elfojtásról, hanem csak erre irányuló kísérletekről, még ez is akadályozza a születő elemek és jelenségek fejlődését. Ezért az igazság és a valótlanság problémáját a művészetben és a tudományban óvatossággal kell kezelni, sokat kell a szabad vitát, és nem szabad elhamarkodott következtetéseket levonni. Mi azt tartjuk, hogy a kérdés illyenszerű felvetése elősegítheti a tudomány és a művészet viszonylag gyors fejlődését.

A marxizmus is harcban fejlődött és fejlődik. Kezdetben a marxizmust is különféle támadások érték, és „mérgező gommak” tekintették. A fejlődés több részén ma is támadják, és „mérgező gommak” tekintik a marxizmust. Egészen más a helyzete a marxizmusnak a szocialista országokban. Még a szocialista országokban is vannak nem marxista felfogások, s vannak antimarxista felfogások is.

Országunkban a szocialista átalakítások, — ami a tulajdon kérdését illeti — átalakítás már meg is valósult; a társadalmi viszonyok vihar- szerűen átváltoztak tömegileg, széles osztályharc átalakítás már be- is fejeződött. Mindazonáltal még meg- vannak a megdöntött földesuri és komprador osztályok maradványai, még létezik a burzsoázia, és éppen csak alig hogy megkezdődött a kis- polgárság átnevelése. Az osztályharc még nem fejeződött be. A proletariátus és burzsoázia közötti osztályharc, a különböző politikai erők közötti osztályharc, a proletariátus és a burzsoázia ideológiai téren folyó osztályharc hosszantartó és bonyolult s olykor rendkívül ádáz harcokat

A proletariátus a maga világnézetének megfelelően igyekszik átalakítani a világot, a burzsoázia ugyan- csak a saját világnézete szerint szeretné a világot átalakítani. Ezen a téren valóban még nem oldódott meg az a probléma, hogy ki fog győzni, ki fog veszíteni — a szocializmus-e vagy a kapitalizmus? Az egész lakosság sorában éppen úgy, mint az értelmiség sorában, a marxisták továbbra is kisebbségben vannak. Ezért a marxizmusnak — akár csak a multban — most is harcban kell fejlődnie. A marxizmus csak harcban fejlődhet — így volt ez nemcsak a multban, hanem ez a helyzet most is, és kétségtelenül így lesz a jövőben is.

Az, ami helyes, mindig a téves nézetek elleni harc folyamán fejlődik. Az igaz, a jó és egyszerű mindig azáltal domborodik ki, hogy összehasonlítjuk azzal, ami hamis, rossz és visszataszító, s mindig ez utóbbival folytatott harc közben fejlődik. Ha az emberiség mindenütt visszautasítja a tévest, bizonyos igazságot pedig mindenütt elfogadnak, az új igazság tovább is küzd a téves új koncepció ellen. Ez a harc sohasem szűnik meg. Ez az igazság fejlődési törvénye s természetesen, a marxizmus fejlődési törvénye is.

Ki győz és ki veszít — a szocializmusnak és kapitalizmusnak ez az ideológiai harc országunkban még sok időt igényel és csak azután ismerjük meg az eredményt. Ez azzal magyarázható, hogy a burzsoázia és értelmiségnek a régi társadalomból visszamaradt befolyása még sokáig fennmarad országunkban, még sokáig fennmarad mint osztályideológia. Aki nem érti meg eléggé, vagy egyáltalán nem érti meg ezt a helyzetet, az óriási hibát követ el, mert nem veszi figyelembe a szükséges ideológiai harcot.

Az ideológiai harc különbözik minden másfajta harctól; ebben a harcban nem kell durva, kényszerítő módszereket használni, hanem csak az igazság aprólkos megmagyarázásának módszereit. A szocializmus jelenleg kedvező körülményekkel rendelkezik az ideológiai harchoz. Az általánosan legfőbb erje a proletariátus vezető dolgozó nép kezében van. A kommunista párt hatalmas erővel rendelkezik és nagy tekintélynek örvend. Bár munkánkban mutatkoznak fogyatékosok és hibák, mégis minden igazságos ember láthatja, hogy mi a népet szolgáljuk, s szilárdan el vagyunk kötelezve a ke- pesek is vagyunk arra, hogy a néppel együtt nagyzerűen tegyük hazánkat, hogy máris óriási sikereket arattunk és a jövőben még nagyobb sikereket fogunk aratni.

A burzsoázia elemek és a régi társadalomból származó értelmiség túlnyomó többsége hazafias érzelmű, a rohamosan fejlődő szocialista hazát akarja szolgálni, és tudja, hogy ha elszakad a szocializmus ügyétől, a kommunista párt által vezetett dolgozó néptől, tehetetlenség válik és nem számíthat napfényes jövőre.

Felmerül a kérdés: mivel országunkban az emberek nagy része már elismeri a marxizmust, mint vezető ideológiát, lehet-e a marxizmust bírálni? Természetesen, lehet! A marxizmus tudományos igazság és nem fél a bírálattól. Ha a marxizmust félre a bírálattól, ha a marxizmust lehetne semmisíteni a bírálattal, ez azt jelentené, hogy a marxizmus semmi sem jó. Az idealisták nem bírálják-e nap mint nap mindenféle képp a marxizmust? Vajon azok, akik polgári és kispolgári nézeteket vallanak, és nem akarják megváltoztatni nézetüket, nem bírálják-e mindenféle képp a marxizmust? A marxistáknak nem szabad félniük a bírálattól, bárki részéről is jöjjön az. Ellenkezőleg, fe- lődniük kell a harc tüzeiben az emberek részéről jövő bírálat közepette kell kiszélesíteniük hadállásukat.

(Folytatjuk)

Gromiko szovjet külügyminiszter leleplezi a NATO-tábornokok kardcsörtető nyilatkozatainak háttérét

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A. A. Gromiko szovjet külügyminiszter június 25-én a Szovjetunió Külügyminisztériumában tartott sajtóértekezleten nyilatkozott a szovjet és külföldi újságírók előtt. Az amerikai és európai sajtó — mondotta Gromiko — nemrégiben közölte Norstad tábornoknak, az Északatlanti haderők főparancsnokának nyilatkozatát, amely az amerikai szenátus külügyi bizottságának egyik ülésén hangzott el. Tekintve, hogy Norstad tábornoknak jelentős szerepe volt az Északatlanti-blokk katonai politikájának kidolgozásában, e nyilatkozatot — agresszív és gátlás nélküli jellege folytán — méltán vonja magára a figyelmet.

A NATO parancsnoki tisztségeit betöltő tábornokok — jelentette ki Gromiko — mindannyiszor hangoskodni kezdenek és öklüket rázzák, valahányszor a fegyverkezési hajszát folytatására szánt katonai beruházások megvárakozásáról, vagy pedig arról van szó, hogy a leszerelési tárgyalások keretében közeledés mutatkozik a tárgyaló felek álláspontja tekintetében.

Ebben a dologban a hangadók rendszerint az amerikai katonai képviselők — mondotta Gromiko, — majd így folytatta:

Valóban, a londoni leszerelési tárgyalásokon felmerült az a lehetőség, hogy a leszerelés kérdésében bizonyos részleges intézkedések fellejtése megkezdésére lépjen. Ez különösen akkor volt látható, amikor a Szovjetunió meglette új javaslatát, amelyek közelebb hozták a ha-

talma közötti egyezmény létrehozásának lehetőségeit.

Ugy tünhetne — mondotta Gromiko, — hogy ilyen körülmények között a leszerelési tárgyalások részvevőinek különösen óvatosságnak és tartózkodásnak kellene lenniük, hogy elmozdítsák a tárgyalások folytatásához szükséges kedvező légkör fenntartását.

Következésképpen: ha az Amerikai Egyesült Államok, mint a leszerelési tárgyalások részvevője, valóban hozzá akar járulni a hatalmak között szükséges egyetértés létrehozásához, akkor nincs helye a Norstad féle agresszív és uszító nyilatkozatoknak.

A. A. Gromiko a továbbiakban utalt az Északatlanti blokk katonai terveire, majd Norstad tábornok nyilatkozatának különösen arra a részére, amelyben az amerikai tábornok kedvező fenyegetéseit használja, mint például: „a Szovjetuniót négyfelé kell megtámadni”, a külföldi amerikai katonai támaszpontokról, „Oroszországban mindent el kell pusztítani, aminek valamelyes katonai fontossága van.”

Gromiko mindezzel kapcsolatban a következőket mondotta: Az amerikai tábornok nyilvánvalóan szem elől tévesztette a repülőgépeknek azt a sajátosságát, hogy nemcsak egy irányba — vagyis az agresszorok felől, hanem az agresszorok felé is repülhetnek. Holott efelől még a NATO „legforróbb feje” katonai vezetőinek sem lehetnek kétségei.

Gromiko annak a véleményének adott kifejezést, hogy Norstad nyilatkozata nemcsak egy fékevesztett

tábornok lázalmát juttatja kifejezésre. Eleve megfontolt szándéku uszító beszéd volt ez, amelynek célja megzavarni a nemzetközi helyzetet, szítani a „hidegháborút”, fokozni a háborús hisztériát, egyben pedig segíteni a hadipari gyárosokat abban, hogy a fegyverszállításokból nagyarányú profitra tegyenek szert.

Ha Norstad és a NATO más katonai vezetői, akik bujtogató nyilatkozatokat tesznek — mondotta Gromiko — nem e katonai csoportosulás vezetői körének hangulatát juttatják kifejezésre, akkor megfelelő visszavágásban részesülnének, megkapnák a megérdemelt választ. Am semmi ilyen nem történt.

Még ha feltételezzük — folytatta Gromiko — hogy a NATO-nak a Norstadhoz hasonló katonai vezetői nem mindenben tükrözik a szervezet politikai vezetőinek a nézetét, bujtogató beszédek még ebben az esetben sem kevésbé veszélyesek.

E beszédek csupán újabb bizonyítékok annak — hangsúlyozta Gromiko, — hogy e katonai csoportosulás fennállása és ennek háborús tervai milyen nagy veszélyt jelentenek a népek békéjére, beleértve a NATO-ban résztvevő államok népeit is.

Az az állítás — mondotta Gromiko elvtárs — amely szerint egyes európai és ázsiai országokban és a világ más részein lévő amerikai katonai támaszpontok „védekezési célokat” szolgálnak, nincs összhangban Norstad agresszív jellegű nyilatkozataival.

Norstad nyilatkozata ismételtén azt bizonyítja, mennyire hiu ábrán-

dokban ringatják magukat mindazok, akik — Franciaországban, Nyugat-Németországban, Norvégiában, Dániában és a NATO más tagállamaiban — azt hiszik, hogy a NATO nem követ agresszív célokat — mondotta befejezésül Gromiko elvtárs.

Néhány mondatban

Akira Iwai, a japán szakszervezetek központi tanácsának főtitkára bejelentette, hogy a tanács kezdeményezni fogja, hívjanak össze még ez évben Japánban egy afrikai-ázsiai munkaértekezletet. Az értekezlet célja, hogy megerősítsék a nemzetközi szakszervezeti szolidaritást, s hogy megvitassák az életszínvonalra, a nemzeti függetlenségre és a nukleáris fegyverek betiltására vonatkozó problémákat.

Magyarországra az utóbbi tíz hét alatt 1500 magyar állampolgár tért vissza, akik az októberi ellenforradalom hatása alatt Ausztriába, Franciaországba, Angliába és Svájcba utaztak. A hazatértek elmondották, hogy sok nehézséggel kellett megküdeniük, mert a nyugati hatóságok igyekeztek meggátolni hazajutásukat.

Június 24-én Bejrut kikötőjébe érkezett a „Krim” szovjet személyszállító motorhajó, amely most tette meg első útját Ogyessza és Bejrut között. A libanoni közvélemény megelégedéssel fogadta a rendszeres árat meggyújtást.

Legújabb táviratok

A Béke Világtanács colomboi ülészakájának munkálatain résztvevő arab országok küldöttségeinek közös nyilatkozata

KAIRÓ. (Agerpres.)

Kairóban nyilvánosságra hozták a Béke Világtanács colomboi ülészakájának munkálatain résztvevő arab országok küldöttségeinek közös nyilatkozatát. A nyilatkozatot Egyiptom, Szíria, Libanon, Jordánia, Irák, Szudán, Tunisz és Marokkó képviselői írták alá.

A nyilatkozat felhívja az arab népeket, erősítsék meg egységüket és szolidaritásukat az imperializmus elleni és a nemzeti függetlenségért vívott harcban.

A nyilatkozat rámutat arra, hogy az arab országokat leigáznai, gyarmati uralmat rájuk kényszeríteni és az arab egységet megsemmisíteni akaró amerikai imperializmus fenyegeti a Közel- és Közép-Kelet országainak szabadságát és függetlenségét. Az arab országok népei — hangsúlyozta a nyilatkozat — békében és biztonságban akarnak élni. Meg akarnak szabadulni az imperializmustól, meg akarják védeni és szil-

lárdítani függetlenségüket, maguk akarnak rendelkezni országuk természeti kincsei felett, hazájuk felvirágztatásáért és népeik javára. Véget kell vetni az arab országok belügyeibe való imperialista beavatkozásnak.

A nyilatkozat hangsúlyozza, hogy az arab országok népeinek „meg kell erősíteniük kapcsolataikat és együttműködésüket a világ békemozgalmával és hogy cselekvő részt kell venniük ebben a mozgalomban.”

„Mi, az arab államok képviselői — hangsúlyozta a nyilatkozat — felhívjuk a béke híveit és valamennyi népet, politikai nézeteire való tekintettel, erősítsék meg sorukat, védjék meg a béke ügyét, álljanak ellen az amerikai imperializmusnak, utasítsák vissza az idegeneknek az arab országok belügyeibe való beavatkozására irányuló kísérleteit és a világ népeivel együtt foglaljanak állást az atom- és hidrogén fegyver kísérletek megszüntetése mellett.”

Az Egyesült Államok 500.000 kínait deportál Tajván szigetéről

DELHI. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A Blitz című hetilap tokiói jelentése szerint a távolkeleti amerikai haderők parancsnoksága elrendelte Japán, Indokína, Korea és a Fülöp-szigetek teher- és személyszállító hajóinak mozgását Tajván környékén végrehajtásra kerülő különös akciókra. A hetilap értesítése szerint az Egyesült Államok elhatározta, hogy ötszáz ezer, Tajvánban élő kínait erőszakkal különböző csendes-óceáni szigetekre telepít.

A Blitz cikkében rámutat arra, hogy a tajpei népi mozgalom vadállati megőrzésének idején Tajvánban ezerszázza tartóztatták le a katonákat és polgári személyeket. Ezeket gyűjtőtáborokba vették.

Tajpe mellett fekvő egyik amerikai gyűjtőtáborban 20.000 kínait tartanak fogva. Ezeket az amerikai ellenőrzés alatt levő csendes-óceáni szigetekre deportálják.

A lap szerint Manillából is hasonló hírek érkeznek a tajvani deportálásokkal kapcsolatban. A manillai kikötőben horgonyzó japán halászhajók legénysége kijelentette, hogy Tajvántól keletre egy kínaiakkal megrakott amerikai hajóval találkozott, amelyet hadihajók kísértek. Néhány kínai odakiáltotta a japán hajó legénységének, hogy az amerikaiak deportálták el őket Tajvántól.

Az amerikai hajó a japán halászok észleletei szerint a Marshall szigetek felé tartott.

IDŐJÁRÁS

Június 27-én, csütörtökön változó, könnyű időjárás várható, délután felhős idő, helyi zivatarokkal. A hőmérséklet napközben 24–27 fok között, éjszaka 11–15 fok között lesz. Gyón-

ge, időnként erősödő északnyugati szél.

A következő 3 napon változó, könnyű idő várható helyi zivatarokkal, a hőmérséklet fokozatosan emelkedik.

Dulles a londoni leszerelési tárgyalások menetéről

Dulles védelmébe vette Norstad tábornok nyilatkozatát

WASHINGTON. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

J. F. Dulles, az Egyesült Államok külügyminisztere június 25-én sajtóértekezletet tartott.

Dulles a londoni leszerelési tárgyalások menetéről vonatkozóan kijelentette, hogy „sem borulástárról, sem pedig túlzott derűlátásról” nem beszélhet a tárgyalásokkal kapcsolatban. Az Egyesült Államok — hangsúlyozta Dulles — jelenleg várakozó álláspontot kell, hogy elfoglaljon. Amennyiben ezek a tárgyalások megkezdésre is vezethetnek, nagyon kevéssé valószínű, hogy azt az év vége előtt meg lehessen valósítani — mondotta a külügyminiszter.

Dulles ezután a magfegyver kísérletek megszüntetésének kérdésével foglalkozott. Kijelentette, hogy a kísérletek megszüntetését, a katonai

eszközök felhasználható robbanóanyag gyártás megszüntetésével egyidejűleg érvénybe lépő egyezmény megvalósítását kell függővé tenni. Dulles véleménye szerint ennek az egyezménynek, valamint a magfegyver-kísérletek megszüntetésének kell alkotnia a leszerelés kérdésében tett úgynevezett első lépés egyik részét.

Dulles megkérdte, vajon az amerikai javaslatok a magfegyver kísérletek egy bizonyos időre való megszüntetésére irányulnak-e? Dulles kijelentette: az amerikai indítványok szerint a kísérleteket csak rövid időre szüntethetik be, hogy ezáltal a magfegyver kísérleteknél foglalkoztatott „tudományos csoportokat” továbbra is fenn lehessen tartani.

Dulles ezután A. A. Gromikonak,

Norstad uszító beszédével kapcsolatban beszédét kommentálta. Az amerikai külügyminiszter A. A. Gromiko nyilatkozatát propagandának minősítette és ezzel tulajdonképpen védelmébe vette az amerikai tábornok kihívó szónoklatát.

Dulles ezután Kisi Japán miniszterelnök washingtoni látogatásával foglalkozott, azt állítva, hogy ez „új korszakot nyitott meg” a japán-amerikai együttműködés terén. Dulles a japán-amerikai közleményben említett úgynevezett kormányközi bizottságra vonatkozólag kijelentette, hogy ez a bizottság nem eszközölhet hivatalos módosításokat a „biztonsági egyezményen” és csupán a Japánban állomásozó amerikai csapatok mozgulataival foglalkozhat majd, mégpedig e csapatok kivonásával.

A külügyminiszter ezután kijelentette, hogy az Egyesült Államok tanulmányozza az idegen területeken állomásozó amerikai csapatok létszámszökkentésének kérdését. Ezt az intézkedést azért hozzák — mondotta Dulles, — hogy csökkentjük az idegen területeken állomásozó külföldi csapatok jelenlétéből keletkező sürölődásokat. Az Egyesült Államok — hangsúlyozta Dulles — nincs szándékában kivonni csapatait a NATO kötelekbe tartozó országokból, különösen Nyugat-Németországból.

Dulles az újságírók kérdésére kijelentette, hogy az idegen területeken állomásozó amerikai csapatok létszámának jelentéktelen csökkentését ellensúlyozza tüzeiknek lényeges növekedése, amely e csapatoknak új fegyvertípusokkal való felszerelésének következménye.

HÍREK és közlemények HÍREK

Rádióműsor

Péntek, június 28.

BUKAREST I.: 6. Hírek. 6.15: Könyvzene. 7. Hírek. 7.07: Román népi melódiák. 7.30: Forradalmi dalok. 7.50: Könyvzene. 8.30: Zene. 9. Román Könyvzene. 9.30: Sportdalok. 10. Román népzene. 10.29: Operarészletek. 12.27: Könyvzene. 13. Hírek. 13.05: Népzene. 13.35: Enekkoncert. 14. Operettzene. 14.45: Sportdalok. 15. Hírek. 15.05: Déli hangverseny. 15.45: Román népzene. 16.15: Itt Moszkva beszél. 16.45: Könyvzene. 17. Hírek. 17.19: Hangverseny. 18. A népek zenéjéből. 18.45: Könyvzene. 19. Hírek. 19.10: Hazánk tartományainak és városainak zenei életéből. 19.45: Válaszunk hallgatóinknak. 19.55: Jóéjszaka gyerekek. 20. Enekszámok. 20.15: Rádiószínház. 21.22: Könyvzene. 22. Hírek és sport hírek. 22.30: Folk-lormívők. 23.15: Szimfonikus hangverseny.

BUDAPEST (KOSSUTH): 4.30: Zenei műsor. 4.35: Hírek. 5. Falu-

MIÉRT OLYAN VIDÁM?

MERT JÚNIUS 28-ÁN LESZ A KÖZPONTI LOTTO

RENDEZŐVÁLLALAT TÁRGYTEREMÉNYEIKEL

Ne feledje, hogy csak ma vásárolhat lotto-jegyet a Központi Lotto június 28-i különleges húzására. Ezen a szokásos pénzügyi ártalmakon kívül értéktárgyak is kerülnek kiosztásra és a négy kategóriában a következő tárgyakat nyerhetik:

- motorkerékpárokat
- arany- és nikkellórákat
- 60 darabban álló kobalt evő-készleteket
- 56 darabban álló Rosenthal evőkészleteket
- kézi munkával készített keleti szőnyegeket
- varrógépeket
- aragázkályhák tartánnyal
- televíziós készülékeket
- rádiókészülékeket
- 80 basszusos akkordionokat
- motorkerékpároknak bőrruhákat és nadrágokat
- női és férfi szőveket
- kerékpárokat, stb.

Kérjenek az összes lotto elárúró helyen ingyenes prospektust.

Nyári vásár

Ebben az évben a nyári vásárt június hónap 28–29-én tartják meg Aradon és erre meghívják az összes Temesvár-tartománybeli kollektív gazdaságokat, mezőgazdasági társulásokat és egyénileg termelőket, hogy minél több árut hozzanak fel a vásárra.

Az aradi Állami Román Színház

műsora: Szombat és vasárnap, június 29-én és 30-án, este 8 órakor:

TACHE, IANKE és KADIR

A hét filmjei

Dózsa György: július 3-ig: MESE A 12 TALÁLATRÓL. (magyar film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Dél-élt 10 és 12 órakor matiné.

Nicolas Balcescu: június 30-ig: HA A VILÁGON MINDEN EMBER... (francia film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Hérbák János: június 30-ig: PARMAI KOLOSZTOR (olasz film). Előadások: 3, 6 és 9 órakor.

I. L. Caragiale: június 30-ig: AZ OSZHAJU LANYI (kínai film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Ilyuság mozi: június 30-ig: SZELFUJTA HEGY (csehszlovák film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Solidaritalea (Gáj): június 30-ig: A NAGY GYAKORLATOK. (francia film). Előadások: hétköznap: 5 és 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

Maxim Gor'kij (Mikela): június 30-ig: TANCOLJ KISSZONY (angol film). Előadások: hétköznap: 6 és 8 órakor, vasárnap: 4, 6 és 8 órakor.

Ilie Pintilie (Mosóczy-telep): június 28–30 között: HONYOMOK. Előadások: hétköznap: 5 és 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

TEBA (üzemi filmszínház): FEL A FEJED. Előadások: csütörtökön, pénteken és szombaton: 12, 3.30, 5.30 és 8.30 órakor. vasárnap: 11, 3, 5, 7 és 9 órakor.

Az Aradi DECEMBER 30 Textilgyár alkalmaz Aradon lakó képesített és nemképesített munkásokat a Ionóda, szövöde és kikészítő osztályok részére

Jelentkezni lehet naponta 9–11 óra között a gyár személyzet-nyilvántartási irodájában

Vessünk friss meggyet és kajszint:

FRUCTEXPORT

gyümölcsfeldolgozó központ
Arad, G. Dimitrov ut 66.